

MIC. # 9640 (RAB. 2392)

SIFRE.

ספרי.

NISIBIS: [14--]
ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

SIFRE FRAGMENT MS. NISIBIS

אלה הדברים

אשר דבר משה . וכי לא תעבד משה לא לו כלבד והלא הוא כתב על
התורה כלה שני ויכתב משה את התורה הזאת ומה תל אלה מלמד שהיו
דברי העבדות שני וישמן יסודות ויבטל . כי ופא ברב אומל דברי עמוס אשר היה כהן קדים מלמד שהיו
אשר חזו עלי ישראל שנים לפני המעב . וכי לא תעבד עמוס לא לו כלבד . והלא יותר מלמד שהיו
עבד ומה תל דבר עמוס מלמד שהיו דבר העבדות שני שמוע הדבר הזה מרות הכסף אשר סך
סמרון העשוקות דלם הוצאות אכזבים האומדות לאדניהם הביאה ושתה . לו כת דיינין שעה
כי ופא ברב אומל אלה הדברים אשר דבר ידמיהו אל כל ישראל . וכי לא תעבד ידמיהו לא על
לו כלבד והלא שני ספרים כתב ידמיהו ומה תל אלה מלמד שהיו דבר העבדות . ומכאן שכתב א
אמר יי קול חכמה שמועיו פחד ואין שלום שלו פא ופא תם יול זכר מדוע דאזי . כי ופא כוס
אלה דבר דוד החתונות . וכי לא תעבד חור לא על לו כלבד . והלא כבד נאמר וזאת יי דבר כי
ומדע על לשון . לא מלמד שהיו דבר העבדות שני וכל על כחון מו ג כולס כי לא כד יחוו
ואיש אשר יגע . כי ופא ברב אומל דבר חתלת כן דוד מלך ישראל . וכי לא תעבד לא על
לו והלא כן ויהי שירו חמשה נלם . לא מלמד שהיו דבר העבדות שני וזרח השמש וסא השמש
הולך אל דרום וסובב אל צפון זהו מזרח ומערב . ואומל כל העתלים הולכים אל הים כינה את
התעבים בחמה ולבנה וכיס שאין להם מעין שר . אל כל ישראל . לו הוכח מקדסן היו לו שפסוק
אומל כך הייהם שומעים מבין עמדם ולא הייהם משיבין לו דבר מכך וכך שאל היינו שם היינו

וְהָיָה לְכָל אֶחָד מֵהֶם כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַשֵּׁם וְהָיָה לְכָל אֶחָד מֵהֶם כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַשֵּׁם

ד-ס עמוד. להרחיב לכות. הדי שחזר את העם במיד שזמנתי יתן ממנו ויגלה ויגלה את שחזר ש
סל פס. ולחזק את הארץ הדי זולתהדה לחזק. רחל ורחל שחזר

הארץ ארבע צדדיו
לחץ שחמץ מתעשת לכם כי היום הוא יתנף את הארץ ויאשיד

חובל כעצונו נפוצהו כן הדס הוא יתנה את על הארץ. ולמדך לה יבשר נדס עמה נאמל עי שחולחולך

ועד כי יס את העדה . הרי שנתעוררה ענה ואלוהי נאמר כי היות שומע . חנן יתבשר להם ה' ואלוהי לך

יָעַר כִּי אִם כֶּרֶם וְלֹא תַעֲמֹל אֶת הָאָרֶץ אַחֲרָיו תֵּשֶׁב יְעַכְסֶה כֹּה מַעֲבִיר הַדָּבָר שֶׁנֶּחֱסֶמֶת וְיִמְעַל

אות ואחר ומעט לחות חותהט כנה . ומפני שפיכות המים חרב בית המקדש . ומעטות פנים כהנים מקו

שני רצי ועל כלם נקדם אחר מהן את חברו לו אמצע ושיב את הסבן ונתקעה בו קטבו סדר צדוק

ועמד על מעלות האזנים ואמר שמעו אחיכם בזה ישראלי הרי הוא אחד כי ימציא חלל בארמה כחור

ועמדוד על מי דאוי. להביא עשה עשה על הדין. או על העדות. נעו על יסדא בבבא. וחדא כן כן

[illegible]

עלם להן מעפירות דמים : וכן הוא אומר וגם דם נתי שפך מעשה הדבה מלך : מיכן חמלו וטעו וספכו

ומים שכינה עשה ומקדש מיוחד . חסד חזק עתה כעסה . תכבד יסדך שיעלם עתה תהיה שכינה

כִּשְׁמֵי שָׁמַיִם אֵיךְ שֶׁכֵּן בְּעֵדָה . וְיִתְּנֵה הַמֶּלֶךְ חֵדֶשׁ בְּעֵדָה מִלִּמְחֻדָּה . וְיִתְּנֵה נֶחֱם יִצְחָק וְיִתְּנֵה מִלִּמְחֻדָּה .

[illegible]

זכרנו עמך שנה פגולה פגולה לכת אכזר סהחוש נמכר-ס' נעו קצב שכינה עמך נכח

וזה כלל מלכות המלך כנגד-ם למענכם שלחתי ככלה . וכן מעולם שבתה עמיהם שבתה חתונה

במתי כג' יט' • על אחדים שכינה עמוס • מי זה בם מחרוץ • וישראל חתול עכ"ל חזקוני

וישנה לו • אלה חרז צדוקה • והשייר לו נאמן לא נשכח • ואומר חרז מצדיק דעה • ר'

[illegible]

תָּוֹמָה לְמַלְכָּךְ שָׂחָמָה לַעֲבֹדָה! תָּסִי בְּהַשְׁתָּהּ הַדִּיחַת כְּבָבֶיךָ שֶׁ
הָרַח בְּרַחֲמֵיךָ מִיָּדֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵיךָ חָתָם בְּרַחֲמֵיךָ וְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵיךָ

יהושע בן נון מלך יהודה: (תלמוד בבלי מסכת סנהדרין פרק טו ע"ב)
 חזקיהו מלך יהודה: (תלמוד בבלי מסכת סנהדרין פרק טו ע"ב)

הל' ב' י"ח חמלה הפך ומצדד ליני

סל פס"ח חסדא ספא נמוג ס"ח
- חסדא ספא

כבוד רח"ל

[illegible]

מזבח לך על שם ודב . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי
לכן חרץ מותחם כל מי שיש בו תשובה יבא ויחמד . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי
ויסלן עמוד סגירות . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
ד עין בהעבודה חס יש כדור הזה משודע היחך מוכתין . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
שפעמים הדסה עקטת על ידי עין כל לפי דב וידע אל שהיה מעסיק ביה הדסה על כל אחת ואחת
ואחת לקיים מה שבה הונת תושב ויחבב . כעבד הירדן . מלמד שהוכתו על מה שעשו כעבד
הירדן . כמורכ . מלמד שהוכתו על מה שעשו כמורכ . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
וכיוותהם קטנים וזרחין . לדרך תיקון של משה ואומל לו כן עמרו מה חטא התקנת לכן לא
מה פרנסה התקנת להן לכן . ד יהודה אומל הוי אומל מי יתן מנוחי ביד יי . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
השל על כל מה שעשו כמורכ . כעבד שהוכתו על כל מה שעשו כעבד מורכ . וכן הוה חן
וישכ יסוד כל שנים . מורכ סוף . מלמד שהוכתו על מה שעשו על השם שהמרו על השם והסבו
עוף שבי משה למסעות . ד יהודה אומל המרו על השם והמרו כדרך השם . וכן הוה חן וימרו
על השם כים סוף . על השם . כים סוף חן כדרך השם . יכול על הוכתו לא סתמית מסע
כן מסע למסע מן חן כן סתין וכן רכל רכל . רכלות שכלו על המן . וכן הוה חן וימרו
יטעמו חנה . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
אחר נסח ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
אכנס חנה הולכים שהמדת לו חנה לו ער ספרו . כמורכ שהמדת לו סה טרעם ער
ואל חנה אשר סתה עמיד . וחצרות . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
חם מרים הכרחת לך נשחת לך פנים כרין חל וחל נשחת לך חן האדם . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
דכה לך כחיתיה הקיפון קמעה כך עשה . המדבר סמי שצדק ממנו על חנה סמה ודמה
ואם מרים שלח דכה לך נשחת לך פנים כרין חל וחל נשחת לך חן האדם . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה
שמע לך המדקס סבד סג ויטעמו . כך עשה . המדבר כפנות של חן שלח למס
שמים וברכס על חנה סמה ודמה . וי זקב . זו יזרה על כל מה שעשית . מעשה חנעל
קשה על מן הכל . היה ד יהודה אומל מכל עתה עתה סתירו דכות כחצונה חוסין
עליו דכה חנה חל לו הא יזרה על כל שעשית לי חן קשה על מן הכל כך חל לך מן חן
המקום לישדל זו יזרה על כל מה שעשית לי . מעשה חנעל קשה על מן חן . ואלה כל יסודי משה ואלה כל יסודי משה

[illegible]

נסד. סיפור, א. א. א. א.
הנה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ענין ש"ל דברי ש"ק מותהמים. אבל סב"ל יורה מן השמים וספקה חזת

כל מטה אס מעב ארס אחרים היינו שומעין דברים
הכלל לא היינו מאמנין. לא מקבץ

סלפס .. ואתחנן אל יי' בעשוקים יקו

עמדו לישראל משה ודוד מלך ישראל. חלם משה לפני הקדש רבויו של עולם עבירה מעבדת ודוד.

אחד. שלא יהו כדיות תולד עליהמה שז"ך משה כדעה או תלד דבר שלא כדעה. משל למך שער
ואל של מי שאל פנ שביעית יהו מחזירין אותו כק"פון. הלכה תשה אחת כה מוכס לקמה ואכלה
פנ שביעית והיו מחזירין אותו כק"פון. אמרה להן ככה שיה ממך המנך הנדיע מרחוט שלא יהו
כב המדינה תולד דומה למסאסה דבר כחוף או דבר כשפס. מה שחולג לה פנ שביעית כחוף

בני אדם שראו נחמיה בן חנניה ונחמיה בן חנניה
והיה דבש קל וחומר ומה דבש שאלו תמיד נכסין לפני דברים שאין להם דין על אחר גמול ומה
לך שאלו ונשע מתוך כל פס ואלו חללים חלל להן לא מעטני את חומר לא מנע
הקדש באתם עד הרחוקה מגל למך שמוסר את סיו לעדור אחד מתחת ומעלה את
וחלל כל הנשנים הללו שלך על הרמיה הללו שלך על הוהם הללו שלך מגיעה להחיות את כל
מה שאת רמיה שלך הוא כך שכל כוזמן שהיו במדבר היה משה ואמר להן כ"י להך מביאך את החרץ
מוכה כיון שראו שכל לחרץ את להן באתם עד הרחוקה חס ותאמרו לא הנע ומן הנע ומן לא
עין י"י להך את החרץ אינו חלל לך לא מאומה ולא מעטנע לא מה שאתם רמין בעיניכם
עלה רמיה כל פס ותקדשן את כלם בערכות ותהן הוא חומר ותקדשן את כלם
האם שכינים ימים מעבד את הוהם וזקנים מעבד את הוהם ימים ואלו הוא חומר
ותקדשן את כלם בערכות ימים דוחפין את הוהם וזקנים דוחפין את הוהם שכלה חשבים
לפניהם חלל שמשן את להן משה שחיותם בחרץ ערה ומה לא בן שמש לך מנוגים עשו
שאתם נבשין לחרץ מוכה ומה חרץ וסת חלב ומה בן שמש לך מנוגים וישיבו אותיות
בא זה לשון אשר הם מדברים את הדרך אשר נעלה בה אין לך סך שאין לה עקמימות אין לך
דרך שאין לה בעימות אין לך דרך שאין בה פגמות ואת הערים אשר נעלה בה לידעם זה דרך אלו
באין עליהן כל פס ויטב בעיני הדם בעיני מוכ חס לא בעיני המוקש ואם
בעיני מוכ למה נבטב עש דם השמות מגל לאחד שאלו לחבה מבוד ל חמוץ
זה חומר להן חלל לו ומה חלל לך לנשין חלל להן חלל ואת חלל לך במה כושל כהן ומה כהן
כיון שחלל שאלו מעבדו כלם לא כשכל מעורו לך שאלו ויטב בעיני הדם ואלו חלל מנע שם
עשר חשבים לך הכרזים ששם מן המעלות ששם איש אחד ששם מה חלל צדק וחלל
מנע ששם עשר חשבים מנע שאלו היה ששם לי עתה כל פס ויכסו ויעלו ההרה
מנע שדרך מנוגים לעלות סוד וכן דחב חלל לשלח ההרה לכו מעד שדרך
ששחח עליה רוח הקדש שאלו ששחח עליה מנע לה מנע היתה יודעת שעבדן לחזר לחזר ב
ימים לא ששחח עליה רוח הקדש ויכא עד נחל חשכל מלמד שטקוף על שם סופו כושל
בדם חלל חומר ויכא חלל חללם מנע שטקוף על שם סופו וידעו חלל מלמד שהלכות
ארכע חמנן שזה ועב כל פס ויחתו כדס מפרי החרץ חלל ל שמשן לו מנע חרשן

[illegible]

והוא ויהי שטאכילן הא משה ויהי : כ אל משה שם ה' עבדו עבדו אחר : אלו לו חסד
הדי כחמה של אה לל עבדים שג על אשר מדיח פ : ו שמעון אומג מעל שמך שהיה מהלך
הוא וכו' סדוקין של חניע במקום צי נהפך קדונו של עבדו שמועט עיניו : נק משה ידו שסחודני
שזהיה ממך המלך ומצב ללות מקום אה בן נזוק כג : בן שמועט עיניו : בן נק משה ידו : כה
המקום מוכר נ' פעמים מי מדיח מי מדיח : כגל בן הנטה מעים בן הנטה אהן בן הנטה
משה וכו' הוא אומג שממו כד : כלע שפיהם : דוד לפע הקכה עבדו שעבדו אל תבש אחר :
אמ לו הקכה לל שזה לך שיהו הכיות אומדות שכל שזהו אהבו מחל לו : מנל לאדם שזה מק המלך
לך כודין חטין והיו הכל אומג אפסד שזה כלל לעמוד כלל כודין חטין חטין לל מעט והמלך וכו'
לסמטון : פעם אחת שיד לל שדלל כלל נבש המלך לכות ונכר בכו וכיותו ומעמיד על לך
המס : באותה שעה אמרו חין כדו כלל : חף של הפרענות שכלו על דוד מוכרנות היו שג ואת
הכמה שלם ארבעתם : ו' חטא אומג ארבעתן שזה עשר : ואף טק הנכח הוכחו של ארבעת מ
מעשה שעה : אומג לו חטא אומג לו עתה נס : העביר חטא אומג ואל תעשה : ואומג לכך חטא
שג פדסם כוכים עמדו להם לילל משה ודוד מלך ישרל ואין יכולן לעשות אה העבירות כמות
כמעשהם המוכים ולחטא מן המקום אל חס : והי דכרים קל וחומר מה לו שיכלן לעשות
כמעשה המוכים לל כקטו מלכ המקום לל חס שאר כל אדם על אחת כמה וכמה שלל יכנסו
לל חס : ואל תעם הזה ואתחן אל : עשרה לשונות נקראת תכלה ועקב שועה נקראת שג
ואתה אל תתכלל כעד העם הזה : ואל תשא ואל תמנע : נקראת ככל שג ואתה כלל לפי :
נקראת ככל שג ואתה כלל לפי : נקראת עתה שג ויעד יחן לל : נקראת עתה שג
ויעמד פתח ויכלל : נקראת חלוי שג ויתל משה : נקראת תחנה שג ואתחן אל : מנל לך
מדיח שמכרין מלכ המלך שיעשה אה מדיחיו לל : כ משה מבקש מלכ היקם שיספ
סדר כון שיהא שבתם שכלו סתק ועב לפגו אמהד : שבתם מלכ המקום שבתם לל
לך נלמ כעשה הא לאמר זה אחד מן הדכים שאל משה להקכה הודיע אס אהה געה ואס
לל : ואמ לו אט עשה : ודכ משה אל : לאמר מה אעשה לעם הזה : שאין וכל לאמר : לל
הודיע אס אט כופל כדס ואס לל : כדכ כדכ וידכ משה אל : לאמר הן ככ ישרל לא שמע
אל : שאין וכל לאמר : לל הודיע אס אה מלכ אהה אס לל : כדכ כדכ וידכ משה אל

אחת ממעשים ייחוס שכל מעשה של משה לא נקמה לו ענה . מכאן אמרו העומדים בחזק
לארץ הופכין את פניהם כיצד תרץ יסדל ומתפללן שנוהרין לנו אל העיר הזאת העומדים
כיהושע הופכין פניהם כיצד בית המקדש שנוהרין לנו אל הכזת הזה העומדים כבית המקדש
מכאן אמר לכן כיצד בית קדש הקדשים ומתפללן שנוהרין לנו אל המקדש הזה . נמצאנו
עומדים כצפון פניהם לדרום פניהם לצפון . כמזרח פניהם למערב כמערב פניהם
למזרח . נמצאנו כל יסדל ומתפללן למקדש אחד . וראה בעיניך . למקדש אחד על כיו של
עם לבית ליה שבו . עמם לבית מלכין שבו מנצח ומדבר עיניך . עמם למקדש מנצח ומדבר
עמו כיון שכל לך . יין חמל לו מנצח ואלו חסוד . כך משה חמל לפני ה' על עמיו חיי מנצח
בארץ יסדל אל מגדל הירדן הזה . מלח חכל של חמשים חמל לו וראה בעיניך כי לא ה
תעבר את הירדן הזה . סל פס . וכו את יהושע . חין צווי לא זילן שנו ויקר
משה ליהושע ויחמור חליו

חוק ואמץ . חוק סעיה ואמץ כמעשים ייחוס .
כי הוא יעבר לפני העם . חס הוא עובר לפני העם עברים . ואס לאו חין עברים . וחוא י
יחיל חוש . חס יחיל . וחלים ואס לאו חין . וחלים . וכן את מנצח שחכמו לעשו מנחמל
כע נכלו מקל כלו חיל צדיק שכל ויכו מנחם חנני הע כלל . חסיה חיל ויקדע יהושע
את מנחמו . ויחמור יהושע חתה יי חלים למה העבדה העבד . ויחמור יי חל יהושע חק
ל . לא כך אמורה למשה וכך מנחמה חס חתה עובר לפני עברין ואס חין חתה עבר
ואס חתה מנחילן . וחילין ואס לאו חין . וחילין . לא מנחם והלשם חתהים . סל פס .
ושכ כנח . חל מני נס לנו ששכ כנח מנח . רעס מעשינו כמעד . לח חל

להם מה כי נס וכי חרבה כמה תפלות ומה כקשות ומה התנוטם וינדרה על של
חננו לארץ . חכל חוש העשש לפעו חרבע שנה שכל חרבע שנה חקו כדור ונחע
לא גדלים שכלם מנחמים לפעור חמין פשוטה לקל שכל ועשה יסדל שמע . הדי חתם
חודים עב מחול לשם לשעב . סל פס . שמע יסדל יי חליו . למח נחל
דבר חלכב יסדל . כע חתהם יחוק ויעקב
חכמי שיחמד הדבור לכבז לפי שהיה יעקב חכמו מפתח כל ימיו וחול שמח ונחל מנחם פסל
כחך שיחל מחכות . יחוק חל יחל מנחמו עשו חתהם . וכן יחל מנחמו שמעל שעב
על שכל ונחל חתבן הע המנחם חשד ינה לחכמה מנחם . שמעל עז דבר . ל עקבא .

[illegible]

[illegible]

[illegible]

את ציון. אלה שכן ל ציון לתלמידיו סמכות ואשר סמכותו ויטב לו. אלה לו עקיב אמר ל חדי חור
אולי כן שנים עשרה מעשה במלכו. וחמשים וחמשים מלך כיהשעל ואולי יש אלה מעשה
שלמה ובי עלת על לב שחוקו מלך יהודה למד לכל ישראל וזהו ולא למד למטה ציון על כל
תלמוד שלמדות על עמל שעמלכו על חמלכו לו על חייסודין שני וידע יי אלה מעשה ואל עשעו ויבא
י עליהם תת כל שר. הצבא אשר למלך חשור וילכו חת מעשה ויאסדהו ויוליכו כבדה וסדע
לו חלה חת פט יי אלה ויבגע ויחלל חליו ויעש לו. הא חכסין יסודין. ד מלכיר אולי הדי הוא חן
מזהסת חת יי אלה. אלהם ככל לבן עמיהם חכך עעין שני וחלה חברהם אלה. ככל עעין
כסחק עעין עמיו על נכ המחס עעין שני ויעקד חת צחק כיו. ככל מלכך. הוי מנודה לו
כיעקב. שני קטנה מכל החסדים. כל פס. והיו הדברים האלה ד אולי למה נאמ
לפי שני ואהבת חת יי אלה. חיסו יודע פס. אלה חת המעקום תל והיו הדברים האלה.
ותן הדברים האלה על לבך שמתוך כך חת מכיר חת מי שאלו והיה העולם ומדכן כדרכו. אעו
אנכי מוכן של יתו עעין עינמא יטה שאין כן חס דכין לחיותה על כדושה שהכל
דכין לחיותה. על לבך. מלכך היה ד יאשיה אולי צריך חס להשביע חת יסו סכך אלה מנח
כל מקום הצדיקים משכנן חת יסן שלא לעשות עבירה שכן מכיסו כבנם שהשביע ליעו
שני חת יי שני עד הסדר. וכן מכיסו כדור שהשביע ליעו שני חת יי כ חס יי יעסו. וטעם
שהצדיקין שבעין שלא לעשות כך השע משכנן ליעו לעשות שני חת יי חס דסת חתין.
כל פס. וטעם שיהו מחודדים כפך. כשארם שולך חלה ימנעם ותלמוד לו
אלא חמוד לו מיד. וכן הוא חמוד לחכמה חת חת. ואולי חסד עג חסד ענך.
ואולי חסדים כד כבוד. ואולי חסד. הנס חסד מלכ חת אשת מלחם. וטעם כל לו כס
כסין. ואין קדש ל כסין. ולא והיה כ יכאך כסין. מה זה שהיא סקסידה דין הוא
מהו כסין תל ועשע לו כסין ולת קדש ל והיה כ יכאך כסין. ועדין אכ אולי חס ויחמוד
סוד מנוהו במלות חת חת. הוא כסין עשדת הדברות שלא חסד מוס מכנות חת חת חתין
סיהו כסין חמוד קל וחומר הוא חס חס ל והיה כ יכאך מהן סקסידה חס כסין עשדת
הדברות שחין כססידה חתין שלא יהו כסין חת. רחמך יוכח לעשדת הדברות שחלופ שחין
סקסידה סיהו כסין תל ועשע לו כסין ואין עשדת הדברות כסין. וטעם לבך. לו
תלמידים. וכן חת מנח כל מקום שהתלמידים קרוין כסם שני ויכאו ככ הנביא יאשר

כל מאריך למה שאם כל נשך . יס לך אדם טעם חכמה ונחמה . לך שאם כל נשך . ויס לך אדם
שמועיו חכמה עליו מעט לך נאם כל מאריך . ד עקב אומא חס נאם כל נשך קל וחומר כל מאריך
ומה תלכלכל מאריך כל מרח ומרח מהא מעור קשקש קלל הוי מורד לו בין במדה טובה בין במדה פורענות
כן דוד הוא אומא כוס ישועות אשא . וכן איוב אומא יי טען ויי עקח . בין כך ובין כך יהי טעם יי מבוקש . כך
על מדה הטובה על מדה פורענות קל וחומר ומה אומא חסדות לו כך הטעם ומדת ואלו כדבר אחר
העליות העד . ועוד יהא חסד סודו טעמין במעשה הן היו ופאת הפורענות עליהן וקבלה על כרח . והי ל
דברים קל וחומר ומה מי טעמין בטובה נאם בפורענות ומי טעמין בטובה איסורין מיהא נאם בפורענות
והוא שאם לא כדבר אחר העליות העד . ועוד יהא אדם טעמין כייסורין טעם אדם בטובה כל מיני איסור
נמלל לען שכיח ומה נמלל לו כייסורין . ד לען כן יעקב אומא אחר אשר יאמר יי יוכת ושב סאמר יי
איש אחר כיו . ומי טעם לו לך שירצה הוי אומא הייסורין . ד מאיר אומא נידעט טעם לך אחר ולכך ידען
מעשים מעשים הייסורין שהפאת עליך שלח נבי מעשיך הפאת עליך . ד יסמי כל יהודה ואלו חכמי
יסורין שמועם על הקסה של מי ייסורין טעמין עליו טעם יי אלהי מייסורין . ד טען אומא טעם שהפאת טעם
טובה לתדך כך ביה כדוטה לייסורין טעם יי אלהי מייסורין . ואומא כ יי אלהי מייסורין אחר אחר
טובה . ד שמועם כן יוחי אחר חכמין יסורין ששלש מעטות טובות טעמו לך לישאל שאומות העל
מעטין לך ואלו טעמו לך אחר עלי . ייסורין ואלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא . העדה מעטן טעם
אחר מייסורין ואומא כ יי אלהי מייסורין אחר אחר טובה . העולם הבא טעם כ טעם מצוה ונעור אחר
ואי זה דרך מביאות לתי העולם הבא הוי אומא זה הייסורין . וכן הוא אומא וכו' וטעמן . ואומא והס
הב לעלך . אעפשהן לוחין איסורין זון מרדוק . ד טעמיה אומא חכמין ייסורין טעם שהקדכין
כך ייסורין מרדוק כדרכיות הוא אומא ועדה לו לעבד עני . וכייסורין הוא אומא והס ידעו את טעם
ועד הייסורין מרדוק יותר מן הקדכין שהקדכין בממון וייסורין כנגם . וכן הוא אומא עוד כעד עוד
וטל אחר . ועד היה ל לעל חוסה ועבסו ל מרדוק נד יתעב ור לעל כן עריה ור עקב לכדו ואם
לו ל מרדוק חכמין אומא לישאל מנגלל טעמין חמה מאירה בעולם הזה . ואתה בעולם הזה ולעל
הבא . אומא לו ל יתעב חכמין אומא לישאל ממון טעמים . טעמים כדכין תיים בעולם הזה ואומא
עתה תיים בעולם הזה ולעלם הבא . אומא לו ל לעל כן עריה חכמין אומא לישאל מאכ ואם שאכסו
ואמו של אדם מביאין אחר לעולם הזה ואתה הפאת חסותו לעולם הזה ולעלם הבא . אומא לו ל
עקב חכמין ייסורין טעם מי שהייסורין טעמין עליו סקרא כן למקום טעם כ טעמין ייסורין איש אחר

[illegible]

[illegible]

יסוד לבי מחכימה מכל ארצות כבודת כל שט עד לא עשה ארץ וחכמה. ארץ לו שם ארצות
 וחכמה לו מדרשות. ודאט עפחות תכל זו היא ארץ ישראל. ד' שמעון בן זתי חומל ועל זה ארצו שטח
 מעתה קתה ארצו. ולמה נקרא שמה תכל על שיהיה מעתה ככל שכל ארצו יע כזו מה שחן
 כזו. אכל ארץ ישראל ינה חסודה כלם שט לא תתסר כל כה. דא למה נקרא שמה תכל על שטח תכל
 מסעיה. וזה העדה שט כעיס העה מכן מהעדה ארץ ישראל. וכן את מעות כסותה כסות
 לפתח את ישראל מעת חמל לתן כחיו ולקחת אתם אל ארץ בארצם ולא חמל. כה מארצם. והי.
 דברים קל וחומר ומה מי שכל לומל שבת ארצו לא דע כפחותה של ארץ ישראל קל וחומר לשכחה. ד'
 שמעון חומל לא היה ידע. למלך ששאל חמל לא חכך מלך. וזאת מלך חכך עשיר וחמל עשיר
 ואין זה טעם. לא טעם חומל חכך הדיוט וחמל מלך חכך עשיר. חכך מאכלך ידך
 וקמטה וחמל מאכלך טעם ונכס. חכך השקך יין חמל חמל יין. והי דברים קל וחומר מה מעט
 שכל לומל שבת ארצו לא דע כפחותה של ארץ ישראל קל וחומר לשכחה. הרי תוף חומל כידוע
 יקראו לחממן שרין והאמר יקראו לו שטח. וכמקום אחד הוא חומל עד הד' יין היא חממן
 נדמה ל' שמות לו זה מה שרך העולם לכך לא שהיו ד' מלכות מעתה וטעות עליו זו חומל
 יקרא על שמי וזו חומל יקרא על שמי והי דברים קל וחומר מה חס פסולת ארץ ישראל חומל
 מלכות מעתה עליו קל וחומר לשכחה של ארץ ישראל. כזאת כדור והנה קדית סנה היא דבר
 וכמקום אחד חומל ושם דבר לפטס קדית ספר. נמצאת קדית ד' שמות. ומה צורך לבא על
 כך לא שהיו ד' מלכות מעתה וטעות עליו זו חומל יקרא על שמי וזו חומל יקרא על שמי
 והי דברים קל וחומר מה חס פסולת ער. ישראל כך קל וחומר לשכחה. כזאת כדור חומל חומל
 עלה אל הר העברים. וכמקום אחד עלה ראש תפסנה. ועד הר נכו. נהר חמל שמו. נמצא
 קדו ד' שמות וזו מה צורך לבא על שמי לא ד' מלכות מעתה עליו זו חומל יקרא על שמי וזו
 חומל יקרא על שמי. והלא דברים קל וחומר ומה חס פסולת הרי ישראל כך קל וחומר למשוחים
 בסוף מדרגה האויסו למה נקרא הר נכו שנקברו בו ד' נביאים משה אהרן נחום. הר העברים
 שבעבדה מת שט ויתעבר יי כ'. דאט הפסנה במשמע. הר החר שמו בארץ מנחם. הר החר
 חומל ואין לך ארץ חממה תלת צב. צבאות נים. ארץ שהכל צנפין סה. ארץ שעשויה חוליאן
 למלכים ולשמותן של מלך ושליון של חמל בארץ ישראל חומל לא עשית כלם. ד' יהודה
 חומל וזו אחד ושליש מלך ושלישן שהיו לשעם כולן היו חלק בארץ ישראל. לא צורך שעשין

[illegible]

והיה עקב תעמיען כי הארץ אשר אתה
 עשה שיצאו מצרים שהיו חומי לא נבנע לארץ יפה כזו ואולי להן המקום
 כי הארץ אשר אתה נתת לנו נאמרה כבשת לשרל מעד שאתרץ כענן מעוזותה הימנה עבדת ארץ
 ישראל הסת מרדנו את נשפת ארץ מצרים וכל ותרבון עבד שניש נבנתה שמה היה מקום מלכות שני
 וכן הוא חומי כי היו כענן שריו תבון היה היתה פסולת של ארץ ישראל שכל ממדל קדיות הארבעה היו
 תבון וחדו דברים קל וחומי תם תבון פסולת לארץ שכל הדי היתה מעוזותה עבדת ארץ מצרים הסת
 מרד ש מעוזותה מעל הארבעה קל וחומי לעבדתה של ארץ ישראל ואם תאמר לא מי עבדה זה לאבנה
 זה וכל וכתם כוש ומצרים ופניו ונגען תם לפי עבדה חתונה כנה חתויו תפשו עבדה אתה הכשע
 ואחר כך כנה אתה העלה לא כנה אתה העלה ואחר כנה אתה הכשע משל ערד עבדה שכל מוחלן
 לא כונה אתה הכשע עב שבוה אתה העלה שפסולת של דאשון מעבד שני הא לפי שהיתה ח
 תבון מעוזותה הימנה היתה נבנית תחלה וכן אתה מוצא בדרכי המקום שכל מי שחכב מתבדון
 קודם את תבדו וענה לפי שהיתה חכמה מכל עבדות קודם לכל שכל קשע ראשית ואולי מעל
 נשפת ממלח בית המדרש לפי שחכב ממל עבד לפי כל שכל נשפת כבוד מרדו מוחלן ארץ

[illegible]

[illegible]

וְלֹא לְהִיטֵל עֲלֵיהָ לִפְנֵי מַעֲמֹדֵי הַיָּדֵי הַשְּׂמֵרָה
 כִּי אִם לְזִכְרוֹתֶיהָ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי אִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 רָצוֹנוֹ מִלְּפָנֶיךָ כִּי אִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רָצוֹנוֹ מִלְּפָנֶיךָ
 מִקְדָּשְׁךָ הַזֶּה הָיָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ מִנְעָה
 אֲחֻזָּה כָּל פֶּה וְהָאָרֶץ תִּשְׁמַח אֲחֻזָּה עֲבָדֶיךָ הַזֶּה הָיָה לְפָנֶיךָ
 מִנְעָה הַזֶּה מִמְּזִכְרֵי הַדִּים וְלֹא וְכָתוּב מִן כָּתוּב לְפָנֶיךָ הַדִּים לְפָנֶיךָ
 וְעַד שִׁפְחוֹת מַעַס כְּהֵרָגָה מִנְעָה מִפִּדְיוֹתֶיךָ חֵן וְפִדְיוֹתֶיךָ חֵן וְשִׁמְשׁוֹן
 יִתִּי אֲנוֹחַ מִן כָּתוּב עֲלֵינוּ כִּי כָתוּב מִן הַדִּים כִּי כָתוּב מִן הַדִּים
 הַמִּזְדָּח כִּי כָתוּב מִן הַמִּזְדָּח כִּי כָתוּב מִן הַמִּזְדָּח כִּי כָתוּב מִן הַמִּזְדָּח
 אֲמַר יְיָ וְהָיָה דְּעֵלֶיךָ כִּי הָיָה שֶׁלֹּא וְכִי כָתוּב מִן הַדִּים כִּי כָתוּב מִן הַדִּים
 שִׁתִּיךְ אֲרָץ שִׁשׁ כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים
 מִנְּךָ מִלֵּא שׁוֹ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 לְ שִׁמְשׁוֹן כִּי יִתִּי אֲנוֹחַ כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים
 פִּדְיוֹתֶיךָ נָה וְלֹא הֵן כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים עֲבָדֶיךָ הַזֶּה הָיָה לְפָנֶיךָ
 שִׁמְשׁוֹן אֲרָץ הַדִּים וְכָתוּב מִן הַדִּים כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים
 אֲרָץ חֵמָה וְשִׁמְשׁוֹן אֲרָץ חֵמָה וְשִׁמְשׁוֹן אֲרָץ חֵמָה וְשִׁמְשׁוֹן אֲרָץ חֵמָה
 כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים הַמִּזְדָּח מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים הַמִּזְדָּח מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 כִּי אֲרָצוֹת הַדִּים הַמִּזְדָּח מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 פִּדְיוֹתֶיךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 וְלֹא מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 הַמִּזְדָּח מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 אֲנוֹחַ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 אֲנוֹחַ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 אֲנוֹחַ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ
 אֲנוֹחַ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ מִנְּךָ

